

THE COMPANY "DEL c.z." (CZECH REPUBLIC)
NES NOVA DUBNICA sro (SLOVAK REPUBLIC)
UNIVERSITY OF MALAYSIA PAHANG (MALAYSIA)
UNIVERSIDAD NACIONAL AUTÓNOMA DE MÉXICO (MÉXICO)

DEVELOPMENT STRATEGIES FOR MODERN EDUCATION AND SCIENCE

MATERIALS
OF THE V INTERNATIONAL RESEARCH
AND PRACTICAL INTERNET CONFERENCE

February, 27, 2024

Zdar nad Sazavou, 2024

DEL c.z.

DEL c.z. Strojírenská 38, 591 01 Žďár nad Sázavou, CZECH REPUBLIC

Materials of the V International Research and Practical Internet Conference "Development Strategies for Modern Education and Science", - 2024.

ISBN 978-966-8896-15-8

Development Strategies for Modern Education and Science : Materials of the V International Research and Practical Internet Conference (February, 27, 2024) : collection of abstracts [for the general ed. Ph.D Serhii Onyshchenko]. Zdar nad Sazavou : "DEL c.z.", 2024. 17 p.

The collection includes materials of the V International research and practical internet conference "Development strategies for modern education and science". The materials of the collection will be useful for researchers, scientists, graduate students, researchers, teachers, students

The author is responsible for the content of the articles and the correctness of the citation.

© Authors, 2024

© DEL c.z., 2024

CONTENT

PUBLIC ADMINISTRATION AND ECONOMY

Хромова Ю.О.

Ключові фактори розвитку цифровізації публічних послуг в Україні 4

HISTORICAL AND LEGAL SCIENCES

Коваль О.С.

Законодавчий аспект будівництва православних храмів на землях
Новоросійської та Дніпровської (згодом – Катеринославської, Херсонської й
Таврійської) єпархії (1798–1825) 7

PEDAGOGY AND PSYCHOLOGY

Serhii Onyshchenko

Implementation of Studying the Section “Mechatronic Modules” Into the Course
“Hydraulics” 10

Shapochka K.A., Kurchatova A.V., Vdovychenko R.P.

Psychological and Pedagogical Conditions of Children With Special Educational
Needs Support Determination 12

TECHNICAL SCIENCES

Курій Є.О., Опірський І.Р.

Аналіз переваг і недоліків перехресного впровадження стандартів
кібербезпеки на підприємствах критичної інфраструктури 16

PUBLIC ADMINISTRATION AND ECONOMY

КЛЮЧОВІ ФАКТОРИ РОЗВИТКУ ЦИФРОВІЗАЦІЇ
ПУБЛІЧНИХ ПОСЛУГ В УКРАЇНІ

Хромова Юлія Олександрівна

кандидат наук з державного управління
(Національний університет «Одеська політехніка»)

Серед глобальних тенденцій, що властиві сучасній системі публічного управління, центральне місце посідає цифровізація публічних послуг, яка трансформує процедури та методи традиційної діяльності органів публічної влади та адміністрування, спрямовуючи ключовий вектор на оптимізацію управлінських процесів, їх прозорість, ефективність та доступність, скорочення часу для обробки запитів, їх обробку та підвищення якості надання послуг населенню країни. Впевнено ступивши у 2020 році на шлях цифровізації особистих документів громадян (через запровадження застосунку «Дія»), Україна знаходиться у постійному прогресі в даному напрямку. Отже, сьогодні ключовим завданням нашої держави є врахування швидкості розвитку інновацій і технологій для удосконалення діяльності цифрових сервісів, забезпечуючи ефективність публічного управління та адміністрування і задоволення відповідних потреб фізичних та юридичних осіб.

Зазначимо, що чинне законодавство розглядає надання державою відповідних послуг населенню як надання адміністративних послуг в електронному вигляді [4], надання електронних довірчих послуг [3], електронних послуг [7], публічних (електронних публічних) послуг [1]. В аспекті цього дослідження вважаємо доцільним використовувати дефініцію саме електронних публічних послуг, визначення якої отримало закріплення в Законі України «Про особливості надання публічних (електронних публічних) послуг» [1].

Відтак, позначимо ключові вектори розвитку цифровізації публічних послуг в Україні.

1) інтеграція багатоаспектних програм органів публічної влади та адміністрування до єдиної системи. Це відбувається завдяки об'єднанню електронних систем документообігу, зазначених органів чи інших ресурсів, що містять певну інформацію про різні об'єкти. Виконання зазначених настанов передбачено положеннями Закону України «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги» [3], завдяки якому відбувається розвиток системи електронного документообігу та електронного цифрового підпису.

2) функціонування онлайн-платформ для подання заявки та отримання відповіді-документів громадянами та юридичними особами в електронному форматі. Це є зручним та доступним інструментом для отримання публічних послуг, який зокрема містить відомості про стан обробки поданої заявки на отримання послуг, що забезпечує прозорість цієї процедури. Отже, забезпечення прав фізичних та юридичних осіб на доступ до необхідної інформації в органах

публічної влади та адміністрування, зокрема в електронних системах, закріплюється положеннями Законів України «Про доступ до публічної інформації» [5] та «Про адміністративні послуги» [4].

3) розвиток мобільних застосунків, через які здійснюється надання відповідних адміністративних послуг з можливістю сповіщення про важливі суспільні, законотворчі події, статус обробки заявки на отримання електронних публічних послуг з метою покращення інформованості серед населення. Запровадження цих сервісів передбачено положеннями Закону України «Про електронні комунікації» [2].

Запровадження діяльності відповідних установ чи органів, які діють за принципом «єдиного вікна» у положеннях Закону України «Про адміністративні послуги» [4] спрямовано на спрощення бюрократичних процедур, скорочення кількості безпосередніх звернень до органів публічного управління та адміністрування, покращення зручності послуг. Аналіз Законів України «Про доступ до публічної інформації» [5] та «Про захист персональних даних» [6] показав, що громадянам гарантується доступ до інформації по публічні послуги через зручні та зрозумілі інтерфейси онлайн-платформ.

Слід зазначити, що вищенаведені вектори займають ключове місце у формуванні в Україні ефективних, сервісно-орієнтовних органів публічного управління та адміністрування в ланцюжку взаємодії держави і громадян. Адже ефективність процесу взаємодії поділяється між обома цими сторонами. Це інструмент трансформації у діяльності органів публічної влади та органів місцевого самоврядування через забезпечення прозорого управління, вирішення питань довіри, покращення володіння електронними навичками серед користувачів електронних послуг та участі населення у ухваленні рішень. Таким чином, процес цифровізації публічних послуг складається з таких компонентів, як e-participation (електронна участь громадян) та e-government (електронне врядування). Так, громадяни можуть отримати зиск від своєї електронної участі в процесах щодо прийняття рішень та напрямів розвитку, через яку посадовці спроможні покращити рівень своєї діяльності за допомогою узгодження певних питань з громадськістю.

Підсумовуючи викладене, зазначимо, що підвищення ефективності у сфері надання електронних публічних послуг відбувається через впровадження процесів цифровізації у сферу публічного управління та адміністрування. Це передбачає використання здобутків сучасних інформаційно-телекомунікаційних технологій, оптимізацію процесів надання публічних послуг через їх скорочення, зменшення кількості документів для її отримання, значне пришвидшення строків їх надання, інші заходи, що можуть сприяти доступності публічних послуг для громадян. Підкреслено, що зазначені процеси підвищують рівень довіри громадян до органів надання публічних послуг, що розвиває суспільство та покращує його конкурентоспроможність.

Список літератури

1. Про особливості надання публічних (електронних публічних) послуг: Закон України від 17 липня 2021 р. № 1689-IX. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1689-20#Text> (дата звернення: 07.02.2024)
2. Про електронні комунікації: Закон України від 16 грудня 2020 р. № 1089-IX. Редакція: 01 січня 2024 р. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1689-20#Text> (дата звернення: 07.02.2024)
3. Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги: Закон України від 05 жовтня 2017 р. № 2155-VIII. Редакція: 01 січня 2024 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2155-19#Text> (дата звернення: 07.02.2024)
4. Про адміністративні послуги: Закон України № 5203-VI від 06 вересня 2012 р. Редакція: 31 грудня 2023 р. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5203-17> (дата звернення: 07.02.2024)
5. Про доступ до публічної інформації: Закон України від 13 січня 2011 р. № 2939-VI. Редакція: 08 жовтня 2023 р. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2939-17#Text> (дата звернення: 07.02.2024)
6. Про захист персональних даних: Закон України від 01 червня 2010 р. № 2297-VI. Редакція: 27 жовтня 2022 р. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2297-17#Text> (дата звернення: 07.02.2024)
7. Про схвалення Концепції розвитку системи електронних послуг в Україні: Розпорядження КМУ від 16 листопада 2016 р. № 918-р. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/918-2016-p#Text> (дата звернення: 07.02.2024)

HISTORICAL AND LEGAL SCIENCES

**ЗАКОНОДАВЧИЙ АСПЕКТ БУДІВНИЦТВА ПРАВОСЛАВНИХ ХРАМІВ НА
ЗЕМЛЯХ НОВОРОСІЙСЬКОЇ ТА ДНІПРОВСЬКОЇ (ЗГОДОМ -
КАТЕРИНОСЛАВСЬКОЇ, ХЕРСОНСЬКОЇ Й ТАВРІЙСЬКОЇ) ЕПАРХІЇ
(1798-1825)**

Коваль Ольга Сергіївна

Кандидат історичних наук

(Дніпровський фаховий педагогічний коледж Комунального закладу вищої освіти
«Дніпровська академія неперервної освіти» Дніпропетровської обласної ради»)

В умовах абсолютизму зміна керівництва Російської імперії в результаті смерті Катерини II суттєво вплинула на будівництво храмів Південної України. Замість Катеринославської та Херсонеса-Таврійської епархії згідно з синодальним указом від 1797 р. тут з'являється епархія Новоросійська та Дніпровська, суттєво скорочена в кордонах у порівнянні з її попередницею. До Новоросійської та Дніпровської епархії були віднесені тільки ті церкви, що були на території Новоросійської губернії. І територіальні межі влади Новоросійського та Дніпровського епархіального архієрея наблизились до меж південноукраїнського регіону.

З приходом до влади Павла I підходи до церковного будівництва на землях Півдня зазнали змін. 1798 р. Синод видав указ, згідно з яким духовні правління були зобов'язані проводити «слідство» по кожному зверненню, а епархіальний очільник мав подавати Синодові оригінали всіх документів відповідних справ. Через два роки після цього синодальним указом запроваджене посилення контролю центру за церковним будівництвом: місцева епархіальна влада зобов'язувалась звертатись за згодою Синоду на видачу дозволу на влаштування безпарафіяльних (домових і придільних) церков.

1800 р. по всій території Російської імперії Павлом I запроваджена заборона на зведення дерев'яних церков на місцях дерев'яних же храмів, знищених вогнем. Але вже указом Олександра I від 1806 р. ця заборона була скасована для південноукраїнської епархії і дозволялось будувати храми з дерева і, до того ж, знімалось обмеження щодо мінімальної кількості дворів, яка була потрібна для влаштування парафіяльної церкви.

1818 р. Синод спеціальним указом довів до відома підлеглих положення іменного указу від 13 грудня 1817 р. «Про покращення облаштування міст, поселень і доріг». Було заборонено влаштування церков поміж обивательськими будинками. Наказувалось утримувати церковні огорожі «в справності і належній пристойності» і негайно ремонтувати штукатурку, що відвалювалася з церков і їхніх огорож.

Своїм указом 1824 р. Синод зробив черговий крок у посиленні вимог у сфері церковної архітектури: всі керівники повинні мати плани і фасади всіх

перебуваючих під їхньою юрисдикцією казенних будівель, включно із церквами і соборами.

1825 р. побачив світ указ, що стосувався зведення дерев'яних церков. Міністр фінансів висловив пропозицію, аби всі «вимоги» про безоплатне надання деревини для будівництва церков і монастирів подавались до його міністерства виключно по ухвалах Синоду за мотивованими поданнями місцевого духовного керівництва.

Духовна влада на місцях діяла у відповідності із нововведеннями, що запроваджувались офіційним Петербургом. Деякі ж єпархіальні архієреї не тільки прагнули забезпечити виконання законодавчих новел на підлеглий їм території, а, сприйнявши тренди, які задавались Петербургом, проявляли ентузіазм, ще більш ускладнюючи бюрократичну процедуру і посилюючи вимоги до архітектури храмів.

Навіть після скасування для південноукраїнської єпархії заборони на дерев'яне храмове будівництво, єпархіальна влада прискіпливо розглядала кожне подання про намір звести храм з такого матеріалу, прагнучи, за можливості, схилити власника населеного пункту чи майбутніх парафіян храму будувати його з каменю.

Єпархіальне керівництво Південної України примушувало підлеглих дбати про суворіше дотримання правил справочинства в процедурі розгляду подань про храмове будівництво, а також вимагало стежити, аби ця процедура не перетворювалась на просту формальність, і, відповідно, не формально складались документи.

Кошти, які мали виділятися з державного бюджету на будівництво релігійних споруд, залишались доволі вузькими. Зокрема, 1799 р. на виконання волі Павла I був підписаний синодальний указ, згідно з яким у південноукраїнських містах Одесі, Очакові, Овідіополі, Бахчисараї, Єнікале, де «через бідність і малу чисельність парафіян» діяли тільки парафіяльні церкви, наказувалось облаштувати за казенний рахунок собори.

Щодо архітектурних особливостей храмів цього періоду, О. Харлан, зазначає, що імперський уряд посилив політику викорінення української культури і на початку століття синодальним указом «церковне будівництво в національних формах взагалі було заборонено». Саме з XIX ст., на переконання О. Харлана, починається новий етап у будівництві дерев'яних храмів на Півдні України, який характеризується розвитком так званої «єпархіальної» архітектури, зведенням дводільних одноверхих храмів і п'ятизрубних одно- та п'ятиверхих храмів.

На початку століття мала місце практика перевлаштування мечетей на православні церкви. Зокрема, у 1803 р. з'явилась Успенська церква села Тернівки на Херсонщині, де роком раніше оселились болгари, що вийшли з земель Османської імперії. У 1810 р. на Троїцьку церкву була перетворена мечеть у селі Кадикой Сімферопольського повіту.

Таким чином, для храмового будівництва на землях Новоросійської та Дніпровської (згодом – Катеринославської, Херсонської й Таврійської) єпархії

1798–1825 рр. стали періодом доволі непростого поєднання двох великою мірою протилежних імперських трендів: з одного боку, ускладнення бюрократичної процедури отримання дозволів на закладку і освячення релігійних споруд і суттєвого посилення вимог до храмової архітектури, що спричиняло сповільнення темпів храмового будівництва, а з іншого – збереження пріоритету залюднення та колонізації стратегічно важливого для Російської імперії регіону, що потребувало запровадження щодо нього низки виключень-послаблень. Південноукраїнські єпархіальні архієреї в цілому діяли в унісон із трендами в політиці світських можновладців і Синоду, а іноді навіть «забігали наперед» в прагненні зразково піклуватись про церковне благочестя.

У порівнянні з другою половиною 1770-х рр., з часом об'єднання підросійських територій Південної України під зверхністю одного єпархіального архієрея, на 1825 р. у складі Російської імперії знаходились вже всі південноукраїнські землі, а храмова мережа регіону зростає в багато разів. При цьому щільність цієї мережі у різних регіонах Півдня відрізнялась, і темпи храмового будівництва на території Таврійської губернії значно відставали від відповідних показників сусідніх південноукраїнських губерній.

На архітектуру релігійних споруд, що зводились на Півдні України в останній чверті XVIII ст., визначальний вплив мали прагнення зростаючого населення якнайшвидше отримувати можливість задовольняти духовні потреби у храмах і прагнення світської та духовної влади забезпечувати таку можливість. Тож при тому, що основним будівельним матеріалом у цей період залишалась деревина, храми будувались і з ґрунту, хмизу, очерету. Перша чверть XIX ст. для Півдня України стала часом посилення вимог за церковною архітектурою і розширення кам'яного храмового будівництва. З огляду на завоювання Російською імперією земель мусульманських Кримського ханства і Османської імперії специфічною особливістю Півдня у порівнянні з іншими регіонами України була практика облаштування наприкінці XVIII – на початку XIX ст. православних церков у будівлях колишніх мечетей.

PEDAGOGY AND PSYCHOLOGY

IMPLEMENTATION OF STUDYING THE SECTION “MECHATRONIC MODULES” INTO THE COURSE “HYDRAULICS”

Serhii Onyshchenko,
PhD, Associate Professor
(Berdyansk State Pedagogical University)

Modern global trends in the development of robotic and industrial technological systems lead to stricter requirements for the speed, accuracy and efficiency of executive electro-pneumatic and hydraulic drives operating in harsh industrial conditions. Promising directions for improving such drives are based on the use of a mechatronic approach, according to which the main role in achieving higher accuracy and speed of electro-pneumatic and hydraulic drives is given to improving computer motion control algorithms and a higher level of system integration as a result of the use of mechatronic components. The introduction of the study of the “Mechatronic Modules” section into the “Hydraulics” course is necessary in the professional training of future specialists in the field of energy.

In this regard, this introduction of a section into the Hydraulics course is aimed at achieving the main goal, which is to increase the accuracy and speed of industrial electro-pneumatic and hydraulic drives with computer control, built on the basis of the mechatronic approach and the use of mechatronic components, which have increased efficiency and are focused on industrial use in harsh operating conditions.

When introducing the study of the “Mechatronic Modules” section into the “Hydraulics” course, it is necessary to consider the methods of mechatronics, automatic control theory, gas dynamics, theory of electro-pneumatic and hydraulic systems, linear algebra, mathematical modeling of dynamic systems, mathematical processing of experimental data, electrical engineering and microelectronics.

The current stage of development of mechatronics in hydraulics is characterized by increased competition in the field of created production equipment. This is manifested in the increasingly stringent requirements for the quality of training of specialists in the field of energy, caused by the emergence and development of new precision and high-performance technologies. There is a need to train a competitive and self-developing specialist who can work in the environment of creating a new generation of control systems that have new capabilities and are capable of solving assigned production tasks more efficiently and at lower costs. Such systems have greater reliability and lower cost and are therefore most preferable.

The introduction of the study of the “Mechatronic Modules” section into the “Hydraulics” course is caused by the need to solve the current problem of increasing competitiveness and expanding the scope of application of mechatronic devices in automated mechanical engineering by increasing the efficiency of computer control systems. Thus, the main goal of introducing this section is to solve the scientific problem of developing highly efficient computer control systems for the executive

movements of technological robots and mechatronic devices, built on the basis of mechatronic approaches and having accuracy, productivity and a level of technical complexity adequate to the technological operations performed, as well as training of specialists in the field of energy.

References

1. Алексієв В.О., Волков В.П., Калмиков В.І. Мехатроніка транспортних засобів та систем. Харків : ХНАДУ, 2004. 176 с.
2. Антощенко Р.В. Динаміка та енергетика руху багатоелементних машинно-тракторних агрегатів. Харків : ХНТУСГ, «Міськдрук», 2017. 244 с.
3. Дудюк Д.Л. Гнучке автоматизоване виробництво і роботизовані комплекси : навч. посібник. Львів : «Магнолія плюс» СПД ФО В.М. Піча, 2005. 278 с.
4. Bishop R.H. The Mechatronics Handbook. Boca Raton : CRC Press, 2002. 1229 p.
5. Onyshchenko S. Design of Mechatronic Industrial Systems. *World science : problems, prospects, innovations : Materials of the IV International research and practical internet conference (October, 20, 2023) : collection of abstracts* // for the general ed. Ph.D Serhii Onyshchenko. Zdar nad Sazavou : "DEL c.z.", 2023. P. 17-18. <https://dspace.bdupu.org.ua/handle/123456789/2208>
6. Onyshchenko S. Electromechatronic Complexes and Modules. *Development of scientific and educational system: European vector – 2023 : collective monograph*. (Series of monographs Slovak publishing house NES Nová Dubnica s.r.o. Monograph 1). Nová Dubnica : NES Nová Dubnica s.r.o., 2023. P. 71-86. <https://dspace.bdupu.org.ua/handle/123456789/2202>
7. Onyshchenko Serhii. Mechatronics in Mechanical Engineering : monograph. Zdar nad Sazavou : Publishing House "The company "DEL c.z."", 2023. 76 p. <https://dspace.bdupu.org.ua/handle/123456789/2242>

**PSYCHOLOGICAL AND PEDAGOGICAL CONDITIONS OF CHILDREN WITH
SPECIAL EDUCATIONAL NEEDS SUPPORT DETERMINATION**

Shapochka K.A.,

Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor
(V.O. Sukhomlynskyi National University of Mykolaiv)

Kurchatova A.V.,

Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor
(V.O. Sukhomlynskyi National University of Mykolaiv)

Vdovychenko R.P.,

Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor
(V.O. Sukhomlynskyi National University of Mykolaiv)

The foundation of our support model is the conditions of psychological and pedagogical support of a child with special educational needs (I level of support), so it is necessary to clarify the meaning of the concept of "pedagogical conditions" and justify the appropriateness of the conditions we have chosen.

The analysis of theoretical sources proved R. Hurova, O. Fedorova, V. Manko, A. Aleksyuk, A. Ayurzanain, P. Pidkasystyi, G. Golubova, A. Zubko, B. Chyzhevskyi analyze in detail the issues related to the disclosure of pedagogical conditions in the educational process

Thus, in the reference literature, various interpretations of the concept of "condition" are given, which have a lot in common. In the Philosophical Encyclopedic Dictionary it is stated that "a condition is a philosophical category that reflects the universal relations of a thing to those factors due to which it arises and exists" [38].

The term "condition" refers to the necessary circumstances that contribute to something; circumstances, features of reality, under which changes are made. In the explanatory dictionary of the modern Ukrainian language, the concept of "condition" is more specified, i.e. a necessary circumstance that enables the implementation, creation, formation of something or contributes to something, as a factor, the driving force of any process, phenomenon; factor.

V. Manko defines pedagogical conditions as an interconnected set of internal parameters and external characteristics of functioning, which ensures high effectiveness of the educational process and meets the psychological and pedagogical criteria of optimality [17, 153–161].

A. Aleksiuk, A. Ayurzanain, P. Pidkasystyi consider pedagogical conditions as factors that affect the process of achieving the goal, logically distinguishing the following components: external (positive relations between the teacher and the child; objectivity of the evaluation of the educational process; place of study, premises, climate etc.) and internal (individual characteristics of the child, namely health status, character traits, experience, abilities, skills, motivation, etc.) [24].

O. Pehota states pedagogical conditions are a category defined as a system of certain forms, methods, material conditions, real situations, objectively developed or subjectively created, necessary to achieve a specific pedagogical goal [27].

Pedagogical conditions must meet certain requirements, such as have a systemic nature; have a clearly defined structure and provide connections between the elements of this structure; take into account the peculiarities of professional training of students in the context of their readiness for professional activity.

So, "pedagogical conditions" is a concept that is used in the educational field and refers to the environment, circumstances, resources and factors that contribute to effective learning and development of students.

Pedagogical conditions are created in order to maximize the potential development of each student, contribute to his cognitive activity, motivation to study and achievement of educational goals. They can include various aspects of the educational process, such as:

- Organization of the educational environment: creation of comfortable conditions for learning, availability of the necessary equipment, access to relevant educational materials and resources.
- Methodical support: use of various teaching methods and techniques, development of adequate curricula, lesson planning and teaching taking into account the needs and capabilities of students.
- Individualization: taking into account the personal characteristics of each student, using different assessment methods and approaches to work with students with different levels of abilities and interests.
- Creation of a favorable psychological atmosphere: support of mutual respect, cooperation, positive attitude to learning, development of students' motivation and self-esteem.
- Involvement of students' active position in learning: stimulation of independence, critical thinking, creativity, provision of opportunities for self-realization and development of various competencies.

The specified pedagogical conditions contribute to the effective learning and development of students, and also help to create a favorable learning atmosphere in which students can achieve success and develop their potential.

The main goal of the educational institution is to create optimal conditions for the development of each child's personality in accordance with the characteristics of his mental and physical development, individual capabilities and abilities. It is possible to successfully teach children with different intellectual abilities, to create a psychologically comfortable environment for them in the conditions of complex correctional assistance.

Psychological and pedagogical support of children with special needs in an educational institution is aimed at ensuring the development and learning of children in the conditions of an educational institution and increasing their adaptation capabilities, which will contribute to their further successful integration into society.

As it is noted by O. Chebotaryova, G. Blech, I. Gladchenko, S. Trikoz, I. Sukhina, N. Yarmola, the main principles of support are the priority of the accompanied person's interests is "on the side of the child"; continuity of support; a complex approach to support – the coordinated work of a "team" of specialists.

As a support subject, the following may be involved: a group of children uniting and organizing into a class; a specific child who needs to develop an individual educational route.

A group of scientists studied the features of supporting a child with intellectual disabilities and emphasized that support system promotes the advancement of students from the minimum, lowest elementary level of interaction with the environment (social adaptation) through a more active level of functioning (social integration) to intensive competent interaction of the child with society (socialization). In our research, we focus on children with special educational needs who need the 1st level of support, which is provided on the basis of the educational institution and does not require additional funding. However, psychological-pedagogical support involves the comprehensive implementation of pedagogical and psychological assistance to children with SEN and their families.

According to Art. 1 of the Law of Ukraine "On the Rehabilitation of the Disabled" psychological and pedagogical support is a systematic activity of a practical psychologist and special pedagogue aimed at creating a complex system of clinical-psychological, psychological-pedagogical and psychotherapeutic conditions that contribute to the assimilation of knowledge, abilities and skills, successful adaptation, rehabilitation, personal development of a person, normalization of family relations, its integration into society.

A mandatory condition for the psychological and pedagogical support of children is the creation of a special educational space, which provides for the presence of special and developmental infrastructure of the institution, qualified personnel who trained with special methods and technologies of correctional and developmental education and upbringing [30].

Under the conditions of psychological and pedagogical support in our research, we understand such features of the organization of the educational process that determine the results of upbringing, education and personality development; ensure the integrity of education and upbringing of children with SEN (1st level of support) of primary school age, contribute to the comprehensive harmonious development of the personality.

So, we have proposed and theoretically substantiated the psychological and pedagogical conditions of accompanying a child with special needs (1st level of support) in a special educational institution, namely

- 1) the teacher creates a comfortable developmental environment and a favorable psychological atmosphere in the conditions of the educational institution, taking into account the requirements for arranging the educational environment according to the norms of universal design, to ensure the effectiveness of the process of supporting the child;

- 2) implementation of constructive interaction between teachers and parents in the process of supporting a child with special needs, creation of a supporting team;

3) implementation of a step-by-step method of psychological and pedagogical diagnosis of children with special needs (1st level of support), which ensured the unity of the formation of all its components;

4) taking into account the age and individual characteristics of the development of children of primary school age, creating an individual child development program.

The essence and types of psychological and pedagogical support, which are aimed at a child with special needs, consist in such help and support, which are based on preserving the maximum will and responsibility of the subjects of the support for choosing options for solving the actual problem of the child's development.

Since the conditions for the psychological and pedagogical support of a child with SEN are the basis of our proposed model of support and ensure the coordinated operation of all its blocks, we have set ourselves the task of creating and verifying in practice the appropriate conditions to ensure effective psychological and pedagogical support of children with SEN.

REFERENCES

1. Orhanizatsiia samostiinoi roboty studentiv v umovakh intensyfikatsii navchannia navch. posib. [*Organization of independent work of students in conditions of intensification of learning: teaching. manual*] / [A.M. Aleksiuk, A.A. Aiurzanain, P.I. Pidkasystyi, V.A. Kozakov ta in.]. K. : ISDO, 1993. 336 p.

2. Pidhotovka maibutnoho vchytelia do vprovadzhennia pedahohichnykh tekhnolohii: Navch.posib. [*Preparation of the future teacher for the implementation of pedagogical technologies: Study guide*] O.M.Pekhota ta in. K.: V-vo A.S.K., 2003. 240 p.

3. Psykholoho-pedahohichniy suprovid navchannia ditei z intelektualnymy porushenniamy/navchalno-metodychnyi posibnyk [*Psychological and pedagogical support for the education of children with intellectual disabilities/teaching and methodical manual*] avt.: O. V. Chebotarova, H. O. Blech, I. V. Hladchenko, S.V. Trykoz, I.V. Sukhina, N. A. Yarmola.: Za nauk. red. O.V. Chebotarovoï K., ISPP imeni Mykoly Yarmchenka NAPN Ukrainy, 2018. 123 p.

TECHNICAL SCIENCES

АНАЛІЗ ПЕРЕВАГ І НЕДОЛІКІВ ПЕРЕХРЕСНОГО ВПРОВАДЖЕННЯ СТАНДАРТІВ КІБЕРБЕЗПЕКИ НА ПІДПРИЄМСТВАХ КРИТИЧНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ

Курій Євгеній Олегович

Асистент кафедри захисту інформації
(Національний університет «Львівська політехніка»)

Опірський Іван Романович

Доктор технічних наук, професор, завідувач кафедри захисту інформації
(Національний університет «Львівська політехніка»)

Перехресне впровадження стандартів кібербезпеки – це процес одночасного впровадження та використання кількох стандартів кібербезпеки на одному підприємстві.

Застосовні до організації закони, нормативні акти та договірні зобов'язання найчастіше вкажуть на один з наступних популярних фреймворків інформаційної безпеки:

- ISO 27001/002
- NIST Special Publication 800-53
- NIST Cybersecurity Framework
- PCI DSS
- CIS Critical Security Controls
- HITRUST Common Security Framework
- HIPAA
- AICPA Trust Services Criteria (SOC 2)
- COBIT

Таке впровадження може включати в себе:

- **Впровадження різних стандартів кібербезпеки:** Наприклад, підприємство може впровадити ISO/IEC 27001, NIST Cybersecurity Framework та CIS Critical Security Controls.

- **Використання різних компонентів з різних стандартів:** Наприклад, підприємство може використовувати модель зрілості кібербезпеки з NIST Cybersecurity Framework, а також контролю безпеки з Додатку А стандарту ISO/IEC 27001.

- **Інтеграція різних стандартів кібербезпеки:** Наприклад, підприємство може інтегрувати систему управління ризиками ISO/IEC 27001 з системою моніторингу кібербезпеки NIST Cybersecurity Framework.

Перевагами перехресного впровадження стандартів кібербезпеки на підприємствах критичної інфраструктури можуть бути наступні:

- **Підвищення загального рівня кібербезпеки:** Перехресне впровадження стандартів кібербезпеки може допомогти підприємствам критичної інфраструктури підвищити загальний рівень кібербезпеки за рахунок створення більш комплексної та багатошарової структури захисту.
- **Зниження ризику кібератак:** Застосування контролів кібербезпеки з різних стандартів може допомогти знизити ризик кібератак, оскільки зловмисникам буде складніше знайти та експлуатувати вразливості.
- **Підвищення стійкості до кіберінцидентів:** Перехресне впровадження стандартів кібербезпеки може допомогти підприємствам критичної інфраструктури стати більш стійкими до кіберінцидентів, оскільки вони матимуть реалізовані контролі для всебічного охоплення інфраструктури.
- **Підвищення довіри з боку клієнтів та партнерів:** Впровадження стандартів кібербезпеки може допомогти підвищити довіру з боку клієнтів та партнерів, оскільки вони будуть більш впевнені, що їхні дані та інформація захищені.

До недоліків перехресного впровадження стандартів кібербезпеки на підприємствах критичної інфраструктури можна віднести:

- **Висока вартість:** Впровадження та підтримка контролів кібербезпеки з різних стандартів може бути дорогим, адже це потребує значних інвестицій в програмне та апаратне забезпечення, а також у підготовку персоналу.
- **Складність впровадження:** Перехресне впровадження стандартів кібербезпеки може бути складним завданням, адже воно потребує ретельної координації та інтеграції різних систем та процесів.
- **Необхідність у кваліфікованих кадрах:** Для успішного впровадження та підтримки контролів кібербезпеки з різних стандартів необхідні кваліфіковані кадри, які мають знання та досвід роботи з різними стандартами та системами.
- **Ризик конфліктів:** Перехресне впровадження стандартів кібербезпеки може призвести до конфліктів між різними стандартами, що може ускладнити роботу та знизити ефективність захисту.

Таким чином, перехресне впровадження стандартів кібербезпеки на підприємствах критичної інфраструктури може мати як переваги, так і недоліки. Перед прийняттям рішення про впровадження таких стандартів важливо ретельно зважити всі за і проти, а також врахувати особливості конкретного підприємства, його галузь та профіль ризику.

Development Strategies for Modern Education and Science

Collection of abstracts

Responsible for computer typesetting – Serhii Onyshchenko

The authors are responsible for the selection, accuracy of the facts, quotations and other information

Printed from the original layout provided by the author

**DEL c.z. Strojírenská 38, 591 01 Žďár nad Sázavou,
CZECH REPUBLIC**